

שבת, עד סוף הלילה, הם בסוד תפילין של יד שהם שפע עבור הנקבה, ואילו יום השבת, שעות היום, הם בסוד תפילין של ראש הם שפע עבור הזכר.

כך גם החגים, מתחילים ביום טוב שהוא עיקר החג ואחריו יש חול המועד. כמו לדוגמא ליל הסדר שהוא עיקר החג ונקרא "יום טוב", הוא כנגד תפילין של ראש כנגד שפע הזכר ואילו חול המועד כנגד תפילין של יד כנגד שפע הנקבה. ומה הקשר לפרשה:

וְתַמַּת שָׂרָה בְּקִרְיַת אֲרָבַע הוּא חֶבְרוֹן
(בראשית כג:ב) נתבונן ונבחין שְׂקִרְיַת אֲרָבַע כנגד תפילין של ראש, המחולקים לארבעה חדרים ובכל חדר יש קלף ועליו כתובה פרשיה, לכן כתוב קרית ארבע.

אילו תפילין של יד מחוברים בקלף אחד ארוך בתוך בית אחד, לא כמו בתפילין של ראש, לכן כתוב **הוּא חֶבְרוֹן** מלשון מחובר.

סוד בני חת

בְּנֵי חַת (בראשית כג:ג) אברהם אבינו ע"ה מחליט לקבור את שרה אמנו במקום מיוחד מאד, מולו עומדים אנשים שמכונים **בְּנֵי חַת** וביניהם **עֶפְרוֹן הַחִתִּי** בעל הבית של מערת המכפלה.

קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֹחָה קוֹל חֶתָן וְקוֹל פְּלָה (ירמיהו לג:י-יא) שמחת הפגישה לה כל העולם מצפה אלפי שנים, הפגישה בין כנסת ישראל ובין הקדוש ברוך הוא.

נכון שעלינו לזכור בכל יום את חורבנה של ירושלים, אבל גם לזכור את דברי רבי עקיבא לחכמים, שבעת החורבן כבר החלה בניית בית המקדש השלישי, שנזכה כולנו בבאכ"ה.

סוד קרית ארבע והתפילין

קִרְיַת הָאֲרָבַע הוּא חֶבְרוֹן (בראשית לה:כז) בעיר הקודש חברון נמצאת כידוע מערת המכפלה שם קבורים האבות והאמהות. בזוהר הקדוש (זוהר חדש), מפורטים האותות בין היהודי לבין בורא עולם ואלו הן: ברית מילה, שבת, מועדים ותפילין. עד כאן הכל ידוע, אבל מכאן והלאה הזוהר מחדש לנו חידוש מדהים!

עפ"י הזוהר, כל שפע שיורד מהעולמות הרוחניים, מתחלק לזכר ונקבה, וזהו יסוד עליון בהבנת לימודי הקבלה.

מצות הנחת תפילין, מצוה יקרה עד מאד שהגבר מחויב בה, עפ"י הזוהר והקבלה, שכשהזכר מניח תפילין, התפילין של הראש עבור הזכר והתפילין של יד עבור הנקבה.

הזוהר ממשיך, כך גם שבת קודש, מזמן קבלת

כעת המקום להסביר שהעולם הזה, קיומו ששת אלפים שנה, אחריו, יחל האלף השביעי, והוא כנגד יום השבת, ואחריו, האלף השמיני כנגד בני חת. כלומר, בני חת מסמלים את העולם הבא, בני חת הם המלאכים שעתידים ללוות אותנו ולחיות איתנו לעתיד.

מלאכים מתחת להר הבית

משנחרב בית המקדש, כל המלאכים שהיו אחראים על הקורבנות ועל השפע שהיה נמשך לעולם מעבודת ה' בבית המקדש, כולם נקברו תחת אבן השתיה שנמצאת בהר הבית.

הנבואה אומרת שכאשר יצאו מתחת לאבן הזאת מים, זה יהיה הסימן שהמלאכים שנקברו שם מתחילים להשתחרר ולצאת, והם, שימשיכו לנו שפע אמיתי.

המלאך הוא מושג קבלי שלא מוסבר נכון לרוב האנשים, לרוב, המושג 'מלאך' מצטייר בדמיון כדמות עם כנפיים, כמו שמציירים בסרטים.

אך האמת היא שהמלאך הינו רוחני מאד והוא משמש כיסוי לנשמה. מכיוון שהגוף לא יכול להכיל את העוצמה הנוראה של הנשמה. לנשמה ישנו לבוש וכיסוי עליה והוא המלאך.

המלאכים הם שיגלו לנו את סוד לימוד הקבלה האמיתית ובכך נוכל להכיר את בורא עולם

לפי פשט הדברים בני חת הם תושבי המקום שהתגוררו באותה תקופה על שטח של חברון ומערת המכפלה, אבל עפ"י זוהר הקדוש הדברים מצטיירים אחרת.

אברהם אבינו הוא אבי האומה שלנו, אם כך בטוח שהחלטה לקבור את אשתו במקום הזה לא היתה החלטה שרירותית אלא בעלת חשיבה עמוקה ובידיעה ברורה מדוע לקבור את כל משפחתו דווקא באדמה זו.

המדרש מספר שכאשר אברהם אבינו הציע למלאכים להתארח אצלו, בפרשת וַיִּרְא, הוא רץ להביא בקר ולשחוט אותו לכבוד הסעודה, אבל משום מה הבקר ברח ממנו.

וְאֵל הַבְּקָר רָץ אַבְרָהָם (בראשית יח:ז) המדרש מספר שאברהם הגיע למערת המכפלה, שם קבורים אדם וחוה, ופגש את אדם הראשון והבין שזהו פתחו של גן עדן, לכן כתוב בתורה **בְּקָר** שהם אותיות קבר, כלומר, אברהם רץ אחרי הבקר, הגיע לקבר, הוא קברו של אדם הראשון, אברהם התאוה לקבור את אשתו, את עצמו ואת ילדיו במקום קדוש זה.

כאן מסביר זוהר הקדוש שמערת המכפלה הינה הפתח לגן עדן שדרכו עוברות כל הנשמות שנפטרות מהעולם ומשם מתחיל למעשה העולם הרוחני.

הזוהר מציין שבני חת הם לא אנשים רגילים כמו פשט הדברים אלא שַׁחַת מציין את האות ח', כלומר, שמונה.

יותר טוב ולעובדו כרצונו.

כך גם מובא בספר הכוזרי כאשר מלאך הופיע למלך כוזר, בחלום, והודיע לו כוונתך רצויה אך מעשיך אינם רצויים.

על האדם להדביק ולהשוות בין דיבורו ובין מעשיו, כך דרש רבן גמליאל לבדוק את תלמידי הישיבות בזמנו, כל תלמיד שאין תוכו כברו - לא יכנס לבית המדרש כלומר מי שמחזיק בהשקפה של אחד בפה ואחד בלב או שהופעתו בחוץ לא תואמת את מידותיו בפנים שלא ילמד בכלל תורה בבית המדרש.

זו השקפה של דין קשה מאד, אמנם רש"י לא מתכוון למדרגה כזו, אלא עוד יותר: אמר הרבה ואפילו מעט לא עשה בדגש על המילה ואפילו.

לא רק שמעשיו לא תאמו את דבריו, אלא אפילו מעט לא עשה, שמעשיו כלל לא קרובים להצהרותיו.

בקבלה הכוח לעשות וליצור דברים ולהוביל אותם לידי מימוש וגילוי מכונה יסוד, את הכוח הזה מסמלת האות ו', כעת אפשר להבין את הסוד בכך שהתורה כתבה עפרן ללא ו'. עפרון הבטיח הרבה, כתוב בכתב מלא, ואילו עפרן שאפילו מעט לא עשה, כתוב ללא האות ו' המסמלת את הכוח שאיתו מממשים את הרצונות ואת הכוונות שלנו.

המלאך הראשון שיתגלה הוא 'מלאך הברית' שהוא כידוע: אליהו הנביא, שיבשר על הגאולה מספר ימים לפני בואו של משיח צדקנו.

אברהם אבינו ידע כל זאת ולכן התעקש לקנות את חלקת האדמה הזאת בכל מחיר ואכן כך עשה, ושם נקברו הוא ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה ובספר התמונה מובא שגם משה רבנו קבור שם עם ציפורה, אבותינו ואימותינו הקדושים זיע"א.

סוד עפרון - עפרן

אברהם אבינו עומד מול אדם בשם עפרון הַחִתִּי ומעונין לקנות ממנו את מערת המכפלה. עפרון מבטיח שיתן לו כל אשר ירצה ולא מזכיר כלל וכלל את הענין הכספי.

אבל כאשר אברהם מתעקש לשלם ולא לקבל בחינם, עפרון נוקט בסכום כסף מופרז לאותם זמנים **אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף** (בראשית כג:טו) ולאחר מכן נכתב שמו של עפרון ללא ו' **וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף:** (בראשית כג:טז)

פרש"י: אמר הרבה ואפילו מעט לא עשה, כלומר לא העיקר זה לדרוש ברבים על כוונותיך היפות, אלא, העיקר הוא המעשה. ככתוב במשנה לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (פרקי אבות כא:ז).

הַשְּׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשִּׁיב אֶת בְּנֵי שָׁמָּה
 (בראשית כד:ו) אברהם אבינו מזהיר את אליעזר
 עבדו שכאשר הוא יוצא לחוץ לארץ למצוא
 אישה ליצחק אבינו, שלא יוציא את יצחק
 מארץ ישראל לשם כך, אלא, עליו להביא את
 המשודכת לארץ הקודש.

אליעזר שואל ואם האישה לא תרצה לבוא?
 עונה לו אברהם וְאִם לֹא תֵאָמֵר הָאִשָּׁה
 לְלָכֶת אַחֲרַיָּךְ וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת וְרַק
 אֶת בְּנֵי לֹא תִשִּׁב שָׁמָּה. (בראשית כד:ח) אזהרה
 חמורה ולכן אברהם מדגיש זאת שוב.

מכאן נסיק אנו עד כמה חמורה היציאה לחוץ
 לארץ ואפילו לשם שידוך! אעפ"י שההלכה
 מתירה לצאת לחוץ לארץ למציאת שידוך, אנו
 רואים שאברהם שקיים את כל התורה כולה
 אסר באיסור מוחלט ובשבועה את אליעזר
 שלא יוציא את יצחק בשום מחיר מארץ
 הקודש, מכיוון שיציאה מחוץ לארץ הקודש
 נותנת כוחות לאומות העולם ולסיטרא אחרא
 ולטומאה, ובכוחות אלו הם משתמשים כדי
 להילחם עם היהודים.

כך גם מסבירים שאברהם אבינו שירד למצרים
 עקב הרעב ששרר בארץ הקודש, הוא יצא
 למצרים ללא רשות וללא ציווי מהקדוש ברוך
 הוא, ולכן נענש, שכל בניו יהיו בגלות ארבע
 מאות שנה!

מכאן נתחזק בשמירה על כבוד ארץ הקודש
 ולא נתפתה לצאת ולעזוב אותה בשום מחיר
 בעזרת השם.